

12 Οκτωβρίου 2015

Πορεία στη ζωή μας με τον Θεό. Τώρα και πάντοτε!

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Είναι αλήθεια ότι μέσα στην Αγ. Γραφή εξυμνούνται δύο πολύ βασικά γνωρίσματα του Θεού: Το Κράτος και το Έλεός Του. Δηλαδή η Δύναμη και τη Ευσπλαγχνία Του. Και οι δύο αυτές ιδιότητες του Καλού μας Θεού φαίνονται παντού μέσα στη Δημιουργία, ιδιαιτέρως όμως φαίνονται στη μέριμνά του και στο ενδιαφέρον του για τον άνθρωπο, την κορωνίδα της δημιουργίας, μη του λείψει τίποτε «από τα εγκόσμια και υπερκόσμια αγαθά» Του Δημιουργού Θεού μας.

Ο Κύριος λοιπόν είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, παντοδύναμος και οικτίρμων. Αν όμως όλη αυτή τη δύναμη και την αγάπη την προσφέρει υπέρ του ανθρώπου για τα νόμιμα και ευλογημένα επίγεια αγαθά του, π.χ. υγεία, αυτάρκεια, οικογένεια, εργασία, μόρφωση και επιτυχία, πόσο μάλλον ο Θεός μας εργάζεται φιλόανθρωπα για την σωτηρία μας, “πάντα προς το του πλάσματος συμφέρον οικονομών”. Οι παρεμβάσεις του Θεού και οι επεμβάσεις Του μας οδηγούν στην ζωή, στην ευτυχία κατά Θεόν και στη σωτηρία τελικά.

Είναι αλήθεια τρισμέγιστη: “Ο Θεός θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν”. Μάλιστα λέγεται στην αγία Γραφή ότι “δεν θα θελήσει ο Θεός να πεθάνει ο αμαρτωλός (νοείται ο καλοπροαίρετος) μέχρις ότου επιστρέψει σε μετάνοια και να ζήσει αιώνια”. Γι αυτό ο Θεός, ο Δημιουργός μας, ο Νομοθέτης, ο Σωτήρας και ο Κριτής μας, φέρεται ως Πατέρας και μας παίρνει από το χέρι, ενίοτε και από το αυτί, παιδαγωγικά, και μας οδηγεί στην πίστη, στη μετάνοια, στην Ορθόδοξη Εκκλησία, “εκτός της οποίας δεν υπάρχει σωτηρία”.

Λέγει ο εβδομηκοστός δεύτερος ψαλμός: “ Εκράτησας της χειρός της δεξιάς μου”, δηλαδή με στήριξες, με βοήθησες, με οδήγησες. “Και εν τη βουλή σου ωδήγησάς με”: Ό,τι έκανες, τόκανες με τη θέλησή σου, βάσει δικού σου σχεδίου. Δεν με κράτησες προσωρινά, αλλά μέχρι τέλους με οδήγησες στον προορισμό μου. “Μετά δόξης προσελάβου με”: Όχι σαν σκουπίδι, όχι σαν απόπαιδο, όχι σαν κάποιον ανεπιθύμητο, αλλά θαυμαστά και ένδοξα, με πήρες κοντά Σου, όπως και στην Παραβολή του ασώτου ο Πατέρας δέχθηκε και τίμησε τον αποστάτη γιού του... (Ψαλμ. οβ´ 23-24)

Αλήθεια, τί σημαίνει ότι κρατάμε κάποιον από το δεξί χέρι; Σημαίνει ότι είμαστε δίπλα του, κοντά του, οικείοι και τον βοηθάμε αποτελεσματικά με πατρική φροντίδα και αγάπη. Αυτό ακριβώς κάνει και ο Θεός μας. Το λέμε κάθε φορά στην θεία Λατρεία μας: “Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός τη ση χάριτι”.

Ο Θεός επίσης δεν οδηγεί απλώς κρατώντας μας από το χέρι, αλλά πολύ συχνά σηκώνει στα χέρια Του τον αγωνιζόμενο, πάσχοντα, πεσμένο και πληγωμένο άνθρωπο, όπως ακριβώς έκανε ο Καλός Σαμαρείτης. Αυτό γίνεται πάντοτε “εκ Πατρός, δι’ Υιού, εν Αγίω Πνεύματι”, δι’ αγίων και αγγέλων, όπως κρίνει κάθε φορά ο Κύριος.

Πρέπει λοιπόν να ξέρουμε ότι ο Καλός Θεός ούτε τώρα μας αφήνει ούτε μετά θάνατον, αν θέλουμε βέβαια και μείς να σωθούμε. Μας κρατάει από το χέρι. Τώρα μεν με τη βοήθεια της θείας χάριτος περπατάμε στους δρόμους της αρετής και της αλήθειας. Στην οδό, την αλήθεια και τη ζωή της Εκκλησίας. Με το λόγο Του, με τον πνευματικό μας και τα παραδείγματα των αγίων. Δεν είναι το ίδιο η πορεία στο φως της Ορθοδοξίας και Ορθοπραξίας με την πορεία στην σκοτεινή αμαρτωλή ζωή. Αν όμως εμείς θέλουμε να περπατάμε στα σκοτάδια της παρανομίας και όχι στα λευκά, αγνά και καθαρά μονοπάτια του Θεού, τότε είμαστε άξιοι της τύχης μας. Όλα θα ῥθούν στραβά, κακά κι ανάποδα... Γι' αυτό λέγει ο πρώτος ψαλμός: “μακάριος ανήρ ός ουκ επορεύθη εν βουλή ασεβών και εν οδώ αμαρτωλών ουκ έστη...”. Ας προσέξουμε πάρα πολύ το ρεύμα του κακού, τη νοοτροπία του κόσμου, τις κακές παρέες.

Όλη η Καινή Διαθήκη είναι γεμάτη από αυτή τη συμπόρευση του Κυρίου με τους μαθητές και τους ακροατές Του. Με τις ιεραποστολικές περιοδείες του Χριστού, όπου μαθητές και κόσμος, όλοι, ζούσαν μέσα στη δοξολογία και τον αίνο ενθουσιασμένοι από τη χάρη των θείων λόγων και τα άπειρα θαύματα του Χριστού. Επίσης και στην Π. Διαθήκη η συμπόρευση αυτή φαίνεται στις ωραίες πορείες του λαού του Θεού κάτω από τη θεία Σκέπη του Παντοκράτορος Κυρίου με τα αλλεπάλληλα θαύματα της τροφοδοσίας του λαού Του και τις νίκες του επί “τα βάρβαρα έθνη τα τους πολέμους θέλοντα”.

Τέλος, στο αιώνιο μέλλον του Παραδείσου θα περπατήσει μαζί μας ο Κύριος και μείς μαζί Του στα λευκά. “Ιδού η σκηνή μετά των ανθρώπων”, λέγει στην Αποκάλυψη του Ευαγγελιστή Ιωάννη. Δηλαδή θα έχουμε τότε: α] Ζωή με τον Χριστό αδιατάρακτη και αδιάκοπη β] Ζωή μέσα στο φως και στη χαρά γ] Ικανοποίηση όλων των πόθων και προσδοκιών δ] Συντροφιά με τους αγγέλους και τους αγίους ε] Ζωή αναμάρτητη και ασκίαστη στ] Απεριόριστες αποκαλύψεις της αγιότητας και της δόξης του Θεού με την καθοδήγηση του αγ. Πνεύματος ζ] Δόξα και μισθό ουράνιο σε όσους πέρασαν δια πυρός και σιδήρου μέσα στους διωγμούς και τις θυσίες.

Και όλο αυτό το θαυμάσιο και εξαίσιο γεγονός δε θα τελειώνει ποτέ, αλλά θα αυξάνεται σε ποσότητα και ποιότητα. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!

Πηγή: sites.google.com